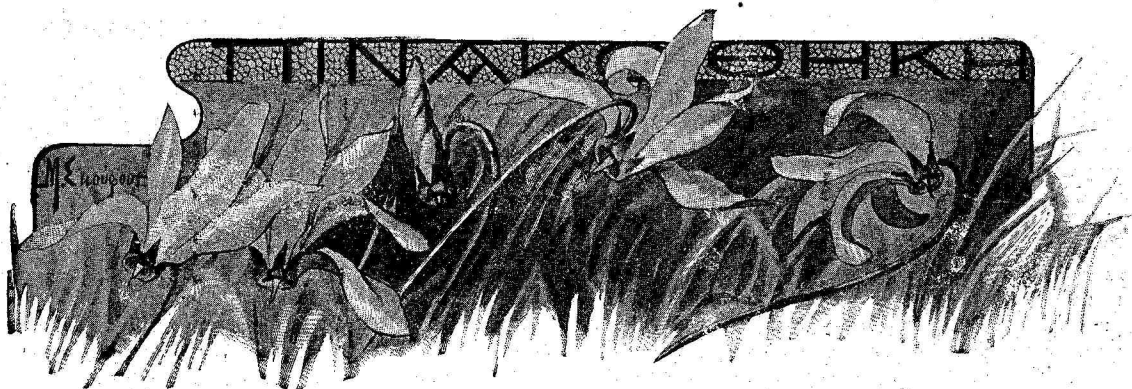

✱ ΤΙ ΒΛΕΠΩ
ΤΙ ΑΚΟΥΩ ✱

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΛΕΠΩ.

Καὶ βλέπω
μὲ θοράνοικτα
μάτια. "Ονειρα
ροδόχροα, ἀτι-
μώδη, ἐνδεδυ-
μένα μὲ τοὺς
λευκοὺς πέπ-
λους τῆς πραγ-
ματικότητος.

Εἶναι πολὺ
πεζόν, πληκτι-

κὸν νὰ βλέπη τις μὲ ἀνοικτὰ τὰ μάτια. Βλέπει
κανεὶς ὠραιότερα, ποιητικώτερα, ἠθικώτερα,
ὅταν βλέπει μὲ κλειστὰ μάτια. Ὁ κόσμος ὁ
ὅποιος διανοίγεται τότε, φωτίζεται ἀπὸ ἕν ἄλλον
εἶδους φῶς, γλυκύτερον, ἀνέσπερον, μὲ τὸ φῶς
τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ ἀκούω τότε οὐχὶ κραυγὰς καὶ φλυαρίας
ἀνθρωπίνους, ἀλλὰ ὕμνους καὶ μελωδίας, αἶνον
καὶ ἁρμονίας, ἀγγέλων. Καὶ εἰς τὸ θέαμα
ἐκεῖνο καὶ τὸ ἄκουσμα, λύνονται αἱ πέδαι τῆς
γῆνινης ματαιότητος καὶ μία φαντασμαγορικὴ εἰ-
κὼν αἰρομένης τῆς αἰλαίας τοῦ Οὐρανοῦ, ἐμφανί-

ζεται καὶ μία φωτεινὴ νεφέλη μὲ ὑποδέχεται
καὶ εἰς πυρὸς περιφλεγῆς μὲ ὀδηγεῖ καὶ πτε-
ρυγες λευκαὶ ἀνοίγουν δίοδον εἰς ἕνα δρόμον
ἀπέραντον, δρόμον ὁ ὅποιος ἀρχίζει ἀπὸ τῆς
κορυφῆς τοῦ Γολγοθᾶ καὶ λήγει εἰς τὸν θρόνον
τοῦ Ὑψίστου. . .

Η ΚΑΡΑΙΑ

ΤΟ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Κηφισίας λούεται
ἀπὸ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας καὶ αἱ κομποὶ διαβά-
τιδες ἀμυλλῶνται εἰς τὴν θερμότητα. Σφριγη-
λαί, εὐσταεῖς, ἀληθεῖς μαγνητικαὶ βελόνη. Μία
κινουμένη Πυρακοθήκη. Εἰκόνες μεγάλων ζω-
γράφων, ἐλπιτοῦντο ἀπὸ τὰ πλαίσια καὶ
σκορπίζον γύρω ὅλον τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς
καὶ τῆς εὐτυχίας. Κυττάζω ἀφηρημένος καὶ φι-
λοσοφῶ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν χαριωμένων αὐτῶν
σωμάτων, τὰ ὅποια σήμερον ἐκπροσωποῦν τὸν
Ἀπρίλιον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῶν κανμάτων
τῆς πραγματικότητος καὶ τῶν παγετῶν τοῦ
ὀλισμοῦ. Περᾶ ἐν κομποτέχημα, μία ἀληθὴς
ἄβροβᾶτις. Ὁμοιάζει τόσον πολὺ πρὸς τὴν κη-
ρίνην κοῦκλαν τῆς κ. Σίτνη! Μία ροδόλευκος
ζωγραφιά. Τὰ μάτια τῆς φλογώδη. Εἶναι τὰ
μάτια ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία τοῦ Βασιλείου τῆς
Καρδιάς, ἐνθα ἀνάσσει ἀνεύθυνος συνταγματικὸς
βασιλεὺς ἡ Α. Μ. ὁ Νοῦς. Ἐὰν εἶχα τὴν φω-
τογραφίαν τῆς θὰ ἔκαμνα μίαν τεραστίαν καρ-
διὰν καὶ θὰ τὴν ἔθετα μέσα. Διότι εἶναι ὅλο
καρδιά· ὅλη αἰσθημα, ὅλη καλωσύνη. . .

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

